

Látjuk a közel jövőt, amikor a menekülések folytán ma aránytalanul magas számmal képviselt középkorú generáció kődöl, amikor az új erdőtörvény által okozott munkahalmaz elintézésére gyakorlott fiatalságra lesz szükség, amikor a fejlődő gazdasági élet új feladatok elé állítja a kormányzatot s amikor kapkodva fogják a szétszóródottakat összeszedni. Ha még lehet!

*

Azt hisszük, ezeken a kérdéseken lehet gondolkozni.

Bíró Zoltán.

EGYESÜLETI KÖZLEMÉNYEK

Jegyzőkönyv

**az Országos Erdészeti Egyesület igazgatóválasztmányának
Budapesten az egyesület székházában 1930. évi február hó
18-án, 19-én és folytatólagosan 22-én tartott üléséről**

Megjelentek: gróf Hadik János elnök, Térfi Béla alelnök, Ajtay Sándor, gróf Andrassy Sándor, Balogh Ernő, Béky Albert, Beyer Jenő, Bund Károly, Erdőssy Bódog, Fekete Zoltán, Földváry Miksa, Fröhlich Brunó, id. Gaul Károly, Gyarmathy Mózes, dr. Hammersberg Géza, Hinfner György, Huszár Tibor, báró Inkey Pál, Kallivoda Andor, gróf Károlyi Gyula, Karsai Károly, gróf Keglevich Gyula, Kovács Gábor, Kozma István, id. Mailáth József gróf, Mihalovics Sándor, Nagy László, Onczay László, Osztroluczky Miklós, Papp Béla, örgróf Pallavicini Alfonz Károly, dr. Papp-Szász Tamás, Péch Kálmán, Pfeiffer Gyula, Ráduly János, Rimler Pál, Rónai György, Róth Gyula, Schmidt Károly, Sipos Antal, gróf Széchenyi Aladár, Takách Zsigmond, gróf Teleky József, Véssey Ferenc, Véssei Mihály, Vuk Gyula, Zügn Nándor választmányi tagok, Fabricius Endre az Országos Magyar Gazdasági Egyesület képviselőjében, gróf Hoyos Miksa és dr. Marchall Ferenc az Országos Mezőgazdasági Kamara képviselőjében, továbbá Bogár Pál, Horváth Miklós, Riedl Gyula és Wittenberg Géza rendes tagok, valamint Bíró Zoltán ügyvezető és Lengyel Sándor segédtitkár.

Távolmaradásukat kimentették: Borhy György, Ivanich Ferenc, Kiss Ferenc, gróf Zelenski Róbert.

Gróf Hadik János elnök: Üdvözlöm a megjelenteket és az Országos Erdészeti Egyesület igazgatóválasztmányának a mai napra kiűzött ülését megnyitom.

Megállapítom, hogy a választmányi ülés határideje és tárgysorozata az egyesületi közlöny 2 legutóbbi számában idejében közzé lett téve s ezenkívül a választmány tagjai külön írásos meghívót is kaptak.

Tekintettel az ülés tárgysorozatának rendkívüli fontosságára, gondoskodtam arról, hogy a felszólalások megfelelő formában gyorsírással jegyeztessenek.

A jegyzőkönyv hitelesítésére Schmidt Károly és Papp Béla választmányi tag urakat kérem fel.

Távolmaradásukat kimentették: Báró Waldbott Kelemen alelnök, Borhy György, Ivanich Ferenc, Karafiáth Jenő és Kovács Gábor választmányi tag urak.

Választmányi ülésünk tárgysorozatának legfontosabb pontja az erdőtörvénytervezet megvitatása.

Az egyesület általános gazdasági és törvényelőkészítő bizottsága az erdőbirtokosok kiküldötteivel együttesen 11 napon át, reggeltől-estig tartó tárgyalásokon foglalkozott a törvénytervezettel és a tagtársaink által erre vonatkozólag benyújtott indítványokkal. A bizottság alaposan megvitatott minden részletre kiterjedő javaslatát, jóval a választmányi ülés előtt szétküldöttük az egyesület összes tagjainak.

Módot nyújtottunk ezáltal nemcsak arra, hogy a bizottság által javasolt módosításokat megismerhessék, de egyúttal arra is, hogy néhan még felmerülő észrevételeiket akár a választmányi ülés, akár a közgyűlés során még előterjeszthessék. (Élénk éljenzés.)

Tisztelettel javasolom, hogy az igazgatóválasztmány őszinte köszönetét fejezze ki a tárgyaláson résztvevő összes egyesületi tagoknak, a törvényelőkészítő bizottságnak, de különösen a bizottság elnökének, báró Waldbott Kelemen egyesületi alelnök úrnak, akinek odaadó, fáradtságot nem ismerő ügybuzgósága, hozzáértése és megfeszített munkája tette lehetővé azt, hogy az igazgatóválasztmány a törvénytervezettel és az ezzel kapcsolatos felterjesztésekkel, ilyen alaposan felkészülve foglalkozhassék. (Élénk éljenzés.)

Ezúttal van szerencsém bejelenteni, hogy mai választmányi ülésünkre a mezőgazdasági testvérszakma hivatásos képviselőit, a Mezőgazdasági Kamarát és az OMGE-t is meghívtam és van szerencsém az ezek képviselőiben megjelent Fabricius Endre m. kir. gazdasági főtanácsost, gróf Hoyos Miksa és dr. Marschall Ferenc urakat melegen üdvözölni. (Zajos éljenzés.)

Ezzel a meghívással bizonyítani kívántuk, mennyire súlyt helyez egyesületünk arra, hogy a mező- és erdőgazdaságot egyaránt érintő kérdések kölcsönös megértéssel, mindkét fél megnyugvására nyerjenek megoldást. Felkérem az illető urakat, hogy a véleményünknek az egyes kérdésekben minden tartózkodás nélkül, teljes őszinteséggel adjanak kifejezést, mert kitűzött célunkat az összes erők egyöntetű kifejtésének alapját képező teljes megértést csak így érhetjük el. (Úgy van! Úgy van!)

Mindent elkövetett egyesületünk abban az irányban is, hogy az összes vidéki erdészeti egyesületekkel egyöntetű állásfoglalást érjen el.

A vidéki egyesületek kiküldöttjeit a bizottság a tárgyalásokba bevonta és minden javaslatukat szabályszerűen letárgyalta.

Annál sajnálatosabb, hogy ilyen nagy horderejű kérdésben, ahol az összes érdekelteknek arra kellene törekedniök, hogy egyöntetű álláspont alakuljon ki, a Felsődunántúli Erdészeti és Vadászati Egyesület, amelynek küldöttei az egyesületünkben lefolyt, 11 napig tartó beható tanácskozásokon résztvettek, talán saját kiküldötteinek meghallgatása nélkül is a közgyűlésen egyesületünknek addig már megjelent javaslatát nem ismertette, hanem a közgyűlés elnöke az általa előterjesztett javaslatot minden vita nélkül elfogadottnak jelentette ki. (Egy hang: Ez nagyon helytelen eljárás volt!)

Ebben én a magam részéről előre elrendezett erőszakos eljárást látok. Remélem, hogy erre az utasítást, nem a földművelésügyi miniszter és nem az erdészeti főosztály adta, mert ez oly inkorrekttség volna, amelyet fel sem lehet tétélezni.

Elképzелhetetlen ugyanis, hogy akkor, amidőn az egyesületnek független véleménynyilvánítás céljából adják ki a törvénytervezetet, ugyanakkor korteshadjáratot indítsanak a kormány által megküldött törvényjavaslattervezet védelmére.

Abban a hitben vagyok, hogy egy törvény tervezői nagyon jól tudják és érzik, hogy ha valaki törvénytervezetet készít, az nem olyan mű, amelyhez talán hiúságból ragaszkodni kellene. A tervezetet előterjesztik olyan szövegezéssel, ahogy azt megszerkeszteni tudják és ha objektívek akarnak lenni, akkor örülniök kell annak, ha vannak szakzerű bírálatok, amelyek alapján kialakul olyan vélemény, olyan állásfoglalás, amely legalább is megközelíti azt a kitűzött célt, hogy közmegnyugvásra oldassék meg ez a kérdés, mert e törvény talán 50 esztendőre eldönti az erdőgazdaság sorsát.

A Felsődunántúli Erdészeti és Vadászati Egyesület elnöke által enunciózott határozat, amely ultimátumszerű, nemcsak az érdekeltek egységes állásfoglalását teszi lehetetlenné, hanem egyenesen veszélyezteti azt, hogy ez az országos fontosságú ügy, amely hivatva van arra, hogy a hazai erdőgazdálkodás sorsát évtizedekre eldöntse, közmegnyugvásra nyerhessen elintézését.

A történeti igazság kedvéért meg kell jegyezmem, hogy értesülésem szerint a szóbanforgó közgyűlésen, amelyen az említett határozatot hozták, véletlenül egy erdőbirtokos sem volt jelen és tisztán az állami erdőtisztek és az erdészeti közigazgatás erős befolyása alatt álló erdőtisztviselők voltak hallgatólagos tanui az említett elnöki enuncióciónak.

A választmányi ülés tárgyorozatán újból szerepel az ominózus 3296/1918. M. E. számú, valamint az ezzel összefüggő többi kormány-

rendelet is, amelyek ügyében már több fölterjesztéssel fordultunk a földművelésügyi miniszter úrhoz.

Bár az új törvény — ha az egyesület kívánságainak figyelembevételével létesül — meg fogja szüntetni ezeket a visszásságokat, mégis szükségesnek tartom, hogy a felmerült esetekben a t. Igazgatóválasztmány erélyesen foglaljon állást, mert a magyar erdőgazdaságot még a törvény életbelépéséig terjedő átmeneti időben is meg kell védeni az ilyen túlzott, a magánjogot súlyosan sértő és indokolatlan beavatkozásoktól.

Egész társadalmi és gazdasági berendezkedésünk alapját képező egyéni tulajdon megvédése teszi kötelességünké, hogy ezek ellen a törvényes alappal nem bíró intézkedések ellen a leghatározottabban állást foglaljunk. (Helyeslés.)

Ezeknek a beavatkozásoknak az állandósítására még fokozottabb mértékben törekszik az eredeti törvénytervezet, amely a tulajdonos rendelkezési jogát egyszerűen elkobozza s minden intézkedési jogot az állam részére kíván fenntartani.

Nem lehet az erdőbirtokosnak egy darab fát kívágni, egy utat nyitni, vasutat építeni, pár darab követ, kevés homokot kibányászni sem anélkül, hogy a hatósághoz ne futkosson engedélyért. Még a birtokos fizetett alkalmazottjával is a hatóság rendelkeznie a tervezet szerint.

Ez az újabban majd minden kormányzati ágban megnyilvánuló törekvés majdnem egyértelmű a bolsevizmussal, mert ne felejtjük el, van nemcsak alulról, de felülről jövő bolsevizmus is s mindkettő odavezet, hogy a magántulajdont és így az egyének szabad rendelkezési jogát megszüntesse.

Ez ellen az irányzat ellen határozottan állást kell foglalnunk s én remélem, hogy az államerdészet jelenlevő vezetőivel sikerül olyan egyetértő megállapodást létesítenünk, amely a birtokosokat is megnyugtatja s amelyet az erdészeti főosztály is nyugodtan képviselhet a miniszter úr előtt.

Őszinte örömmel emlékezem itt meg arról, hogy a Kormányzó Úr Öfóméltósága — a hivatalos lap mai számának tanúsága szerint — Kiss Ferenc nyug. min. tanácsos választmányi tagunkat a II. osztályú Magyar Érdemkereszttel tüntette ki közhasznú munkájának elismeréseképpen.

Javasolom, hogy a t. Igazgatóválasztmány őszinte örömének és jókívánságainak jegyzőkönyvileg adjon kifejezést.

Mielőtt a tárgysorozat egyes pontjainak részletes tárgyalására áttérnénk, őszinte sajnálattal kell megemlékezni Gasparez Lajos, Hajts Géza, Kayser Sándor és Solcz Hugó tagtársaink elhunytáról és javasolom, hogy a t. Igazgatóválasztmány őszinte részvétének és elhunytuk felett érzett fájdalmanak jegyzőkönyvileg adjon kifejezést. (Helyeslés.) Ha méltóztatnak ezt elfogadni, akkor ezt határozatilag mondom ki.

Felkérem Biró Zoltán Öméltóságát, hogy a mult választmányi ülés óta történekről a Választmányt tájékoztassa.

Biró Zoltán ügyvezető: Tisztelt igazgatóválasztmány! Van szerencsém elsősorban a pénztári jelentést bemutatni. Ez a futólagosan összeállított kimutatás február 17-én van lezárva.

Ebben nem foglaltatik benn az a 11.000 pengő, amelyet a birtokosok bocsátottak propaganda céljaira az Egyesület rendelkezésére, amellyel lehetővé tették, hogy a drága nyomtatványok költségeit fedezni tudjuk. (Élénk éljenzés.)

Van szerencsém továbbá bemutatni a Magyar Mérnök és Építész Egylet két átiratát. Az egyikben jubiláris közgyűlésre hívja meg Egyesületünket. Tekintettel arra, hogy tudomásom szerint ezen a közgyűlésen nemcsak a kormány tagjai, hanem főhercegek és igen sok más társadalmi notabilitás fog résztvenni, azt indítványozom, kérjük fel az elnök úr Önagyméltóságát, hogy dacára nagy elfoglaltságának, az Egyesületet a közgyűlésen képviselni kegyeskedjék. (Élénk helyeslés.)

A másik kérés arra irányul, hogy a folyó hó 26-án tartandó közgyűlés részére Egyesületünk engedje át a termet. (Helyeslés.)

A földmívelésügyi miniszter úr Önagyméltósága leiratot intézett Egyesületünkhöz, melyet van szerencsém bemutatni. A miniszter úr e leiratban az erdőtörvénytervezethez való hozzászólás határidejét, Egyesületünk kérelmére február hó végéig meghosszabbította. Indítványozom, hogy az egyesület külön is mondjon hálás köszönetet Öccellenciájának, hogy módot nyújtott arra, hogy e törvénytervezettel azzal az alaposággal foglalkozhasson Egyesületünk, amelyet a tervezet megkíván. (Élénk helyeslés.)

Van szerencsém továbbá a földmívelésügyi miniszter úr Önagyméltóságának egy másik leiratát is bemutatni, amelyet az Erdészeti Lapokban is közzétettünk. Ez az erdőörök kitüntetésére vonatkozik. A miniszter úr utasította a főispánokat, hogy tegyenek e tekintetben javaslatot.

Egyesületünk nem látta tisztázottnak azt, hogy azok az altisztek, akik hűségesen és tisztességesen végezték feladatukat, de szakvizsgát nem tettek, megfelelő elismerésben részesülnek-e?

Ezért újabb felterjesztést intéztünk a miniszter úrhoz. A miniszter úr válaszában kijelentette, hogy szükségesnek találja, hogy a nem szakvizsgázott altisztek is elismerésben részesüljenek. Azt hiszem, hogy a földmívelésügyi miniszter úrnak e leiratát megnyugvással vehetjük tudomásul. (Élénk helyeslés.)

A földmívelésügyi miniszter úrnak harmadik leirata a vágásfordulók leszállítására vonatkozik. A közgyűlés határozatából kifolyólag tettünk előterjesztést a miniszter úrnak, hogy vegye a kérdést revízió alá. A földmívelésügyi miniszter úr értesítését a lapban is közöltük, amely szerint az erdőbirtokosnak bármikor módjában áll kérelmet előterjeszteni ebben a kérdésben. (Olvassa a leiratot.)

Azt hiszem, hogy e kijelentésben az Egyesület igazgatóválasztmányja megnyughatik, mert hiszen a birtokosok, akik a rendeletről a lap útján amúgy is értesültek, így tudják az utat, amelyet sérelmeik orvoslása végett követniök kell. (Helyeslés.)

Van szerencsém bemutatni a vallás- és közoktatásügyi miniszter úr Önagyméltóságának azt a leiratát, amelyben 1930-tól kezdve évi 660 pengőt engedélyezett visszavonásig azzal a kötelezettséggel, hogy az Egyesület az Erdészeti Lapokat megfelelő számú példányban küldje meg a közalapítványi hivataloknak.

Tisztelettel javaslom, méltóztassék a választmány hálás köszönetének kifejezésével az elnökséget megbízni. (Helyeslés.)

Bemutatom továbbá Bund Károly Öméltóságának két beadványát. Az egyik beadvány szerint az Országos Mezőgazdasági Kamarában ő képviselte az Egyesületet, a másik szerint az Alföldi szaktanácsnak is tagja volt, mint az Egyesület képviselője. Tekintettel arra, hogy az Egyesület képviselőtéből kivált, ezt a két állást az Egyesület rendelkezésére bocsátja azzal, hogy ezek felől másként méltóztassék intézkedni. (Felkiáltások: Legyen Biró Zoltán az Egyesület képviselője!)

Elnök: Ha nincs ellenvetés, akkor határozatilag kimondom, hogy az Egyesület képviselőjeként az igazgatóválasztmány mindkét helyre Biró Zoltán ügyvezető urat jelöli. (Élénk éljenzés.)

Ezután következnek az erdőtervénytervezetnek tárgyalása.

Mielőtt erre rátérnénk, Hoyos Miksa gróf kér szót. (Halljuk! Halljuk!)

Hoyos Miksa gróf: Nagyméltóságú elnök úr! Igen tisztelt Igazgatóválasztmány! Elsősorban igaz köszönetet mondok az Országos Erdészeti Egyesület nagyérdemű vezetőségének azért, hogy szíves volt az Országos Mezőgazdasági Kamarát a mai tárgyalásra meghívni és ezáltal módot és alkalmat nyújtani arra, hogy ehhez az igen nagy horderejű törvénytervezethez hozzászólhassunk. Ez a törvényjavaslat a mi nézetünk szerint is sok vonatkozásban túllő a célon és olyan magánjogi vonatkozású intézkedéseket kíván foganatosítani, amelyek legnagyobb részt el nem fogadhatók. (Úgy van! Úgy van!)

Teljes őszinteséggel kijelentem, hogy az Országos Mezőgazdasági Kamara természetesen csak mezőgazdasági kérdésekkel foglalkozott ennek a törvénytervezetnek a tanulmányozása alkalmából és ezt annál is inkább tehette, mert előttünk feküdt az Országos Erdészeti Egyesületnek ez a mindenkinek kezében lévő módosító tervezete, amely nézetünk szerint kiválóan van megszerkesztve, mert kiterjeszkedik mindazokra a kérdésekre, amelyek az egyesekre, az erdőbirtokosokra sérelmesek lehetnek.

Ennek következtében kijelenthetem azt, hogy teljes egészében magunkévá tesszük ezt a tervezetet, pusztán és kizárólag, egyes-egyedül egy kérdésben nem tudunk teljes mértékben egyetérteni és erre vonatkozólag vagyok bátor tiszteletteljesen a mi álláspontunkat ismertetni. (Halljuk, halljuk!)

Nevezetesen az erdészeti érdekeltség által felállítani javasolt Országos Erdészeti Tanácsot illetőleg legyen szabad helyütt azon álláspontunkat kifejezésre juttatni, hogy bár általánosságban szívesen látjuk egy ilyen legfelsőbb erdészeti szakforum működését, amelynek szakirányú munkássága kétségtelenül hasznos eredményekkel járhat, nem tekinthetnénk azt olyan legfelsőbb erdészeti bíróságnak, amely az erdészeti adminisztráció és erdőbirtokosok között felmerülő ügyekben megfellebbezhetően dönt. Ezt azért sem tartjuk helyesnek, mert az alkotmányos felelősséggel tartozó miniszter jogának és hatáskörének éppen a legfontosabb kérdésekben való kikapcsolását jelentené.

Nagyon jól el tudjuk azonban képzelni, hogy egy Országos Erdőgazdasági Tanács álljon fenn, amint azt más tanácsoknál is látjuk, hogy a földművelésügyi miniszter úr a legfontosabb és az erdőbirtokosok anyagi érdekeit érintő kérdésekben ezt a tanácsot meghallgatni legyen köteles. Úgy, hogy a földművelésügyi miniszter úr ezekben a kérdésekben csak az Országos Erdőgazdasági Tanács meghallgatása után hozhassa meg döntését.

Amikor ezt tiszteletteljesen vagyok bátor itt előadni, egyúttal rá akarok mutatni arra, hogy nem lehet-e ilyen szervnek létesítésénél belesni abba a hibába, amely hiba akkor keletkezett, amikor az OFB-t létesítettük és amely szerv ellen éppen az Önök nagyérdemű elnöke, Hadik János

gróf Öccellenciája a legerélyesebben és a legkitartóbban harcolt állandóan.

Ez is olyan szerv volt, amelyet nem lehet felelősségre vonni. Ennek következtében én a magam részéről nem tudnék belenyugodni abba, hogy olyan szerv létesíttessék, amely felelősségre nem volna vonható. Ennek folytán tiszteletteljesen bölcs elhatározásukra bízom az Országos Mezőgazdasági Kamara eziránti javaslatát.

Térfi Béla: Tisztelt igazgatóválasztmány! A magam részéről teljes mértékben osztom azt a javaslatot, hogy a mindnyájunk által annyira óhajtott célt megközelítsük. Én is inkább célravezetőnek tartom, hogy a miniszter mellett, mint véleményező testület szerepeljen ez a szerv. Csak arra van szükség, hogy a miniszter bizonyos kérdésekben a Tanácsot fel-tétlenül köteles legyen meghallgatni.

Mi ellen kell nekünk erdőbirtokosoknak előre védekeznünk? Úgy látom és megerősödött az a meggyőződés bennem, hogy itt a hiba nem abban van, hogy az erdészeti közegek valaminő animozitással viseltetnének a birtokossal szemben, inkább az a hiba, hogy sablónszerűleg kezelik az erdőket, nem a helyi viszonyok figyelembevételével és viszont az erdőbirtokosok érdekeinek mindig figyelmen kívül hagyásával.

Vannak bizonyos bedobott elvek, hol akácost nem akarunk látni, hol a mezőgazdasági célra alkalmas talajt akarjuk beerdősíteni, hol olyan elveket akarunk inaugurálni mindenütt, amelyek csak akkor vihetők keresztül, ha megfelelő úthálózat áll rendelkezésre, jöllehet az adott esetben ilyen nincs és ilyen létesíteni a birtokosnak módjában nem áll.

Szóval a tulajdonképpeni hiba inkább a sablónszerű, kaptafa-szerű intézkedésekben van.

Nem tudom elképzelni, hogy ilyen gazdasági szaktanács tagjai, amely hozzáértő tagokból áll, akik kontradiktórius eljárás útján döntenek, egy véleményre ne juthassanak, ki-ki a saját véleményét félre ne tenné és viszont alig hihető, hogy a végső fokon a szakközegek véleményével szemben keresztülvihető határozatot hozhassanak. A minisztert esetleg politikai szempontok feszélyezhetik és ezért kénytelen bizonyos intézkedéseket tenni, e szempontokra való tekintet nélkül. Ez tényleg így van. De a politikai szempontok választás esetén inkább arra vonatkoznak, hogy a miniszter kedvezményeket adjon az erdőbirtokosnak vagy a községnek, olyan kedvezményeket, amelyek a közérdekkel nem egyeztethetők teljesen össze.

De ha ez a szerv mint bíróság alakul meg, akkor eléje nem is kerülnek ezek az ügyek, ha pedig mint tanácsot alkotjuk meg, akkor előbb kerülnének eléje és a minisztert köthetné a tanács döntése és így védhetné magát egyes illetéktelen befolyásokkal szemben.

Az elérni kívánt célt talán 99%-ban épp úgy megközelítjük a Tanácssal, mint akkor, ha bírói funkcióval ruházzuk fel ezt a szervet. Gyakorlatilag pedig a Tanács sokkal könnyebben megvalósítható. Ha az Országos Erdészeti Egyesület nem ragaszkodik ehhez az álláspontjához, hogy mint bírói funkció teljesítő intézmény valószínűségük meg ez a szerv, akkor azt Tanács formájában meg is tudnók valószínűsíteni.

Elnök: Én sajnos azokban a munkálatokban, amelyek itt az erdőtervény tervezetének megvitatására nézve folytak és amelyek oly szép eredményre vezettek, nem vehettem részt. Azokban a módosításokban, amelyeket a törvényelőkészítőbizottság végzett, alig találok kifogásolni valót.

Sajnálom, hogy e tárgyalásokon nem lehettem jelen, mert büszke lennék arra, hogy én is részese voltam e szép és komoly munkának. De időm nem engedte és azért most tesztek egy-két észrevételt a módosításokra vonatkozólag. (Halljuk! Halljuk!)

Ezek között szerepel az a kérdés, amelyet Hoyos Ömeltósága felhozott. Olyan fórumot létesíteni, amely az alkotmányos miniszter intézkedései felett döntsön, lehetetlen. Nagyobb garancia lenne a gyors eljárást

és a szakszerűséget illetőleg az, ha a kisebb kérdések egy szakbizottság elé vitetnék, de semmi esetre sem úgy, hogy előbb a miniszter dönt és ezt a bizottság felülbírálja. Ezt így megvalósítani lehetetlennek tartom. Azt azonban, hogy bizonyos meghatározott kérdések elbírálására egy ily bizottság legyen hivatott, helyes megoldásnak vélem. Nagyon meg kellene tárgyalni, melyik kérdések lennének azok, amelyeket a bizottság el lehetne utalni. Ezt én a magam részéről nyílt kérdésnek látom még ma is.

Nagyon helyesnek tartom Hoyos Óméltóságának állásfoglalását, hogy t. i. a földművelésügyi miniszter új hatásköréből a birtokosok anyagi érdekeit nem érintő gazdasággpolitikai kérdések eldöntését kikapcsolni nem lehet, mert erre elsősorban a felelős kormány a hivatott.

Viszont vannak olyan kérdések, amelyeket függetleníteni kellene a miniszter, a vezetők személyében beálló időközi változásoktól.

Visszapillantva az eddig történetekre, azt látom, hogy ahány újabb vezető jött az erdészeti osztály élére, mindig más és más programot hozott. Pedig az erdészet természetszerűleg hosszú időkre dolgozik és csak kárára vannak a folytonos változások.

Ezt a témát igyekeztem megtárgyalni illetékes tényezőkkel is. Szükségesnek tartom, hogy ezt a kérdést még a közgyűlés előtt megtárgyaljuk, hogy a közgyűlésnek e kérdésekben is olyan referátát terjesszünk elő, amelyet mindenki megnyugvással fogadhat. Azért tárgyaljuk le most azt, hogyan volna lehetséges legcélszerűbben ezt a kérdést a földművelésügyi miniszter új hatáskörének csorbítása nélkül megoldani, miként kell beiktatni egy szakemberekből összeállított szervet, amelynek tárgyalásain résztvenne a miniszter képviselője is, vagyis egy olyan bizottságot, amely a felmerülő kérdéseket szakszerűen és rövidesen intézze el.

Azt szeretném keresztülvinni, hogy olyan intézkedések ne legyenek, amelyek az életet megakasztják. A gazdasági életnek szabad mozgásra van szüksége és annak megkötése csak olyan esetekben engedhető meg, ahol nagy közgazdasági érdekeket kell a kormánynak megvédeni. Egyébként az erdőbirtokosok között olyan hangulat keletkezne, amely nagy kárára lenne annak a harmóniának, amely az erdőgazdasági társadalom és a kormány között fenn kell, hogy álljon.

Fabriczius Endre kér szót:

Fabriczius Endre: Nagyméltóságú Elnök úr, igen tisztelt Igazgatóválasztmány! Méltóztassék megengedni, hogy az Országos Magyar Gazdasági Egyesület nevében hálás köszönetet mondjak azért, hogy alkalmat méltóztattak adni arra, hogy a mezőgazdasági érdekeltség megismerhesse azokat a módosításokat, amelyeket az Országos Erdészeti Egyesület az erdőtervénytervezzettel szemben lefektetett, másrészt azért, hogy méltóztattak meghívni személyesen is a mezőgazdasági érdekeltség képviselőit, hogy az itt lefolyó vitát is végighallgassák.

Legyen szabad az OMGE részéről a legnagyobb elismeréssel szólnom azokról a módosításokról, amelyeket az új erdőtervénytervezzettel szemben itt nyomtatásban látunk. Ez csaknem az utolsó betűig fedi azt az állásfoglalást, amelyet a mezőgazdasági érdekeltségek is vallanak.

Az eredeti törvénytervezet, legyen bármilyen szép és mélyen szántó munkálat, mégis két alapvető hibát tüntet fel. A tervezet ugyanis az általam mindenhatóságot túltengésbe viszi, másfelől pedig a törvény hatályát túlságosan ki akarja terjeszteni olyan területekre is, amelyek az erdő fogalma alá nem is vonhatók.

Miután az erdészeti képviselőt is teljesen azonos álláspontot foglal el, mint a mezőgazdasági érdekeltség, nekünk ehhez semmi hozzátenni valónk nincs, úgy, hogy az OMGE felterjesztésében hivatkozni fog az Országos Erdészeti Egyesületnek erre az elaborátumára és azt fogja kérni, hogy a földművelésügyi miniszter úr Ónagyméltóságát fogadja el az O. E. E. felterjesztését, természetesen figyelembe véve az előbb el-

hangzott módosítást, amely egy Országos Erdőgazdasági Tanács felállítására vonatkozik.

Legyen szabad ehhez a kérdéshez hozzászólnom. Amint látom, a konstrukciót, szakemberekből álló tanácsról van szó. Nekem az a tiszteletteljes javaslatom, hogy a mezőgazdasági érdekeltség is egy-két taggal legyen képviselve ebben a tanácsban.

Itt van pl. a 3. §., amely azt mondja: „Minden olyan vitás kérdésben, hogy valamely földterület ennek a törvénynek a rendelkezése alá esik-e, — végérvényesen az Országos Erdőgazdasági Tanács dönt.” Az a tiszteletteljes proposícióm, méltóztassék a Tanács tagjainak számát két taggal felemelni és a tagok egyikét az Országos Mezőgazdasági Kamara, a másikat pedig az OMGE részéről bevétetni. (Helyeslés.)

Elnök: Azt hiszem, az ellen, hogy úgy az OMGE, mint az Országos Mezőgazdasági Kamara a Tanácsba egy-egy taggal bevétessék, nincs senkinek kifogása (Úgy van! Úgy van!), úgy, hogy ezt már előre kilátásba helyezhetem.

Inkey Pál báró: Tisztelt igazgatóválasztmány! Azt vagyok bátor előadni, mielőtt a törvénytervezet részletes tárgyalásába belemennék, hogy a törvényelőkészítőbizottság gondolkodásának mi volt az alapelve?

Az Egyesület felterjesztéséhez csatolt javaslatunk alapját éppen az képezte, hogy szaktanács, illetve bíróság létesítése, megalkotása volna szükséges. Tiszteletteljesen indítványozom, hogy mint punctum salientst a törvénytervezet megvitatásánál, előbb ezt a kérdést vitassuk meg.

Elnök: Tisztelt Igazgatóválasztmány! Nagyon szívesen hozzájárulok ahhoz és azt hiszem, ez általános helyesléssel találkozok, hogy ezt a részt előbb a felelős tényezőkkel tárgyaljuk. Nagyon fontos, hogy itt kialakuljon bizonyos álláspont, melyet a tárgyalások során képviselni fogunk. Természetesen ennél a kérdésnél felmerül az, hogy ha ezeket a kérdéseket a földművelésügyi miniszter úr fogja elintézni, az úgy nem fellebbezés következtében fog a Tanács elé kerülni, amely nem végérvényesen dönt, hanem csak javaslatot tesz, akkor feltétlenül ragaszkodni kell ahhoz, hogy kötelező legyen a meghallgatás. (Helyeslés.)

A kötelező meghallgatásnak igen nagy értelme van, mert láttuk, hogy pl. a földbirtok eladásának megtagadása is a minisztérium hatáskörében maradt. Nem tudunk más formulát keresztülvinni; azt azonban keresztülvittük, hogy egy parlamentáris bizottság legyen, egyes tényezők bevonásával, amelyet a miniszter köteles lesz meghallgatni, mielőtt döntene abban, hogy megtagadja-e az eladást, vagy sem.

Ez azt eredményezi, hogy a miniszter valóban nagyon megfontolja az elhatározást.

Méltóztatnak tehát elfogadni Inkey Pál bárónak azt az indítványát, hogy ne az 1. §-nál kezdjük a tárgyalást, hanem ennél a kérdésnél?

Szólásra jelentkezett Róth Gyula:

Róth Gyula: Tisztelt Igazgatóválasztmány! A tárgyalás megkezdése előtt legyen szabad egy rövid megjegyzést tennem.

A győri ülés nem hozott semmi végleges határozatot és amit hozott, azt azért terjesztette az Egyesület elé, hogy itt vita tárgya legyen.

Győrótt két gyűlés volt, mindkettőn résztvett Biró Zoltán t. barátom is és rajta kívül csak én szólaltam fel. A nehézség ott az volt, hogy az első gyűlésen olyan javaslat került elénk, amely azt tartalmazta, hogy fogadjuk el az Országos Erdészeti Egyesület határozatát az egyetértés érdekében, de azt a határozatot akkor még nem ismertük és nem ismertük meg a második ülésen sem.

Elnök: Az elnök ismerte.

Róth Gyula: Ezt nem tudom. A határozatról közelebbit nem tudunk. Minden egyesületnek meg van azonban az a joga, hogy egy határozattal

szemben, amelyet szótöbbséggel hoztak, minden tagja helyálljon és legyen meg az a joga, hogy ne kösse le véleményét egy olyan határozati javaslat mellett, amelyet nem ismer. Én az egyéni vélemény nyilvánítási szabadságának olyan korlátozását látom ebben, hogy amikor ott voltam, fel is szólaltam az Egyesület javaslatával szemben.

Legyen szabad megjegyeznem, hogy engem akkori állásfoglalásomban senki sem befolyásolt, arról a felsőbb hatóság sem tudott. Azt is ki kell jelentenem, hogy ilyen szolgálai szereplésre nem is engedném magamat felhasználni.

A győri határozat nem vágott elébe a megegyezésnek és az elnök jóhiszeműleg hirdette ki a határozatot, mert a javaslathoz senki hozzá nem szólt. A kimondott határozat után szólaltam fel én, majd Biró Zoltán Öméltósága.

Az elnök épp úgy nem fogadta el az én javaslatomat, mint nem fogadta el Biró Zoltán indítványát sem, mondván, hogy a határozat már meghozatott.

Elnök: Legyen szabad egy megjegyzést tennem. Róth Gyula Öméltósága úgy állítja be a dolgot, mintha mi azt panasználunk, hogy az egyéni vélemény megnyilvánulása nem lett korlátozva és hogy tulajdonképpen azt követeltük, hogy láthatlanba és nem ismerve a mi javaslatunkat, határozzanak úgy, hogy előterjesztésünket elfogadják.

Kijelentem, hogy az itteni vezetőségben egy tagot sem fog találni Öméltósága, aki azt vallaná, hogy egy vidéki autonóm testület vakon előre elfogadja az egyöntetűség kedvéért az általunk tett javaslatot.

A felsődunántúli Erdészeti és Vadászati egyesület elnöke megkapta a mi javaslatunkat, ezt azonban ő nem ismertette, hanem mint szentenciát mondta ki a határozatot. Ha az egyéni vélemény szabadságának korlátozásáról lehet szó, ez csak abban a tekintetben állhat meg, hogy az elnök úr nem terjesztette elő mindkét javaslatot, hogy mindenki hozzászólhasson, hanem kimondotta a határozatot és hozzájárultak az egyes tagok, nem védve meg saját jogaikat, anélkül, hogy a javaslatot megismerték volna. Így tulajdonképpen meglepetésszerű dolog történt, a határozattal lényegében azt mondták ki: bár mi nem ismerjük, mit akar az Országos Erdészeti Egyesület, nekünk azonban ez az álláspontunk. Értesítéseink szerint az elnök úr az enunciació felett vitára lehetőséget nem adott. Így nem ismertették a mi álláspontunkat és mégis mindjárt kimondották a határozatot, mint a többség álláspontját.

Erre nézve Róth Öméltósága azt mondotta, hogy nem így szól a határozat. Ezt köszönettel tudomásul veszem, de az átirat, amelyet egyesületünkhöz intéztek, határozottan kimondja, hogy az ott előadott álláspont-hoz ragaszkodnak, azt a győri egyesület maga is fel fogja terjeszteni és tőlünk is mintegy követeli, hogy minden módosítás nélkül terjesszük fel, mint különvéleményt a földművelésügyi miniszter úrhoz.

Véssey Ferenc: Nagyméltóságú Elnök úr! Tisztelt Igazgatóválasztmány! Bár a Felsődunántúli Erdészeti és Vadászati Egyesületnek szerény tagja vagyok és nem vettem részt azon az ülésen, méltóztassék megengedni, hogy a Felsődunántúli Erdészeti és Vadászati Egyesületről néhány szót szólhassak.

Amikor ez az egyesület megalakult, az a szándék vezetett, hogy az Országos Erdészeti Egyesülettel karöltve, ezt támogatva együtt fog működni.

Ez az egyesület oly időben alakult, amikor az Országos Erdészeti Egyesület színvonala lehanyaglott.

A Felsődunántúli Erdészeti és Vadászati Egyesület a jelzett céloknak mindig meg is felelt.

Ami az erdőtervény tervezetét illeti, az első gyűlésen nem volt még birtokában az Országos Erdészeti Egyesület módosító javaslatának. A

második gyűlésen már az elnök kezében volt. Nem vettem részt az ülésen, a határozathozatalról nem tudok.

Az elnök úr Önagyméltósága volt kegyes foglalkozni a győri határozattal. Egy egyesületben oly dolog felett, anélkül, hogy tudná, miről van szó, szavazni nem lehet. Én nem ismerem még sajnos az Egyesület módosító javaslatát, mert csak ma reggel kaptam kézhez, közvetlenül az ülés előtt. Ugyanily helyzetben van az igazgatóválasztmányuk nagyon sok tagja és vidéki tagok is. Nem akarom ezt a kérdést feszíteni, mert az Országos Erdészeti Egyesület eminens érdeke, hogy február végéig a törvénytervezethez hozzászólhasson, róla véleményt mondjon. Úgy is előfognak állni azokkal a kérdésekkel, amelyekhez hozzászólni kívánok.

A Felsődunántúli Erdészeti és Vadászati Egyesület tudomásom szerint kérelemmel fordult az Országos Erdészeti Egyesülethez. Kiragadott 3—4 pontot, amelyben nem ért egyet az Egyesülettel, a többire nézve, tudomásom szerint nem tett javaslatot. A Felsődunántúli Erdészeti és Vadászati Egyesületnek ez nem utolsó szava, nem ultimátum. Méltóztatásuk felvilágosítást adni egy határozott terminus alatt, hogy a Felsődunántúli Erdészeti és Vadászati Egyesületnek módjában álljon azzal foglalkozni.

Elnök: Nagy hibának tartom, hogy ez a módosítás nem került idejében a tagok kezébe. De ez ellen van orvoslás, ha nemcsak egy tag nem kapta kellő időben kézhez a javaslatot, hanem többen vannak ilyenek: az ülést el kell halasztani és új napot kitűzni, amikor a tárgyaláson megjelenő tagok már mind megkapták a javaslatot és azt már alaposan áttanulmányozták. Úgy értesülök, hogy a nyomdában, az expedícióban történt a hiba.

Bíró Zoltán: Tisztelt Igazgatóválasztmány! Méltóztatásuk megengedni, hogy a kérdésben felvilágosítást adjak. Az Igazgatóválasztmány ülése február 18-ára volt kitűzve, a lapot pedig a nyomdából február 15. előtt expedálni nem lehetett. Nagy küzködéssel arra igyekeztünk szorítani a nyomdát, hogy február 8-án tudjuk expedálni a módosított törvénytervezetet.

Azt hiszem, vagy a nyomda volt kénytelen ezért sietni a munkával, vagy az átküldésnél történt meg az a tévedés a raktáron levő címszalagokkal, hogy egyik címszalagcsomóból kettőt tettek a nyomtatványhoz, egy másiktól egyet sem. Akiről megtudtuk, hogy nem kapta meg, annak azonnal elküldöttük. Véssey igazgató úrtól ma hallottam, hogy telefonált ez ügyben. Én sajnos csak szerdán jöttem be és úgy, mint másnak, neki is elküldöttem volna hamarabb is. Egyébként a postakönyv tanúsága szerint 12-én, tehát 6 nappal ezelőtt az ő címére is feladták pótlólag.

Az urak igazolni fogják, hogy igen sokan két példányt kaptak a tervezetből. Én ezt csak az expedíció tévedésére vezethetem vissza.

Rajtam és a gépirókisasszonyomon kívül az összes személyzet csak délután van bent. Mint ember, kijelenthetem, hogy még az expedálás ügyét is végezni nem bírom és ezért talán a választmány sem fog felelőssé tenni.

A másik, amit előterjeszteni kívánok, a Felsődunántúli Erdészeti és Vadászati Egyesülettel kapcsolatos. Az Országos Erdészeti Egyesületnek kérése nem az volt, hogy a Felsődunántúli Erdészeti és Vadászati Egyesület mondjon le határozathozatali jogáról. Egyesületünk csupán azt kérte még november hónapban szétküldött átiratában, hogy az egyöntetű állásfoglalás elérése végett foglalkozzék mindenki az erdőtörvényjavaslattal és nevezze meg minden Egyesület kiküldötteit, akik az Egyesületet az erdőtörvénytervezet tárgyalása alkalmával képviselni fogják. Egyesületünk minden javaslatot le fog tárgyalni a kiküldöttek bevonásával, de amit elfogadunk, ahhoz a vidéki egyesületek járuljanak hozzá.

Minden egyesületnek megvan a joga, hogy állást foglaljon, de véleményem szerint, amikor a vidéki egyesületek tagjai egyúttal az Országos Erdészeti Egyesület tagjaiból rekrutálódnak és azoknak módjukban az Országos Erdészeti Egyesületben is érvényre juttatni felfogásukat; valahogy ellenkezik parlamentáris érzéssel, hogy egy vidéki egyesület a maga álláspontjának már előbb is ily formában adjon kifejezést.

Én szóról-szóra így tettem jelentést az Elnök úr Öexcellenciájának. Azt méltóztattak mondani, hogy ez a Felsődunántúli Erdészeti és Vadászati Egyesületnek nem utolsó szava. Ez azonban nem egyezik a Felsődunántúli Erdészeti és Vadászati egyesület hozzánk intézett átiratának tartalmával.

A fentieket azzal a kérelemmel küldi meg Egyesületünk az Országos Erdészeti Egyesület elnökségének, hogy azokat a legközelebbi választmányi ülésen és közgyűlésen tárgyalás alá venni szíveskedjék s ha ezt nem teheti egész terjedelmében magáévá, méltóztassék azokat saját észrevételei kapcsán, mint a Felsődunántúli Erdészeti és Vadászati Egyesület véleményét teljes egészében a földművelésügyi miniszter úrhoz felterjeszteni és erről elnökségünket értesíteni, hogy módjában legyen különvéleményét felterjeszthetni.

Engedelmet kérek, az átiratnak ez a kitétele olyan, amire azt mondatom, hogy ultimátum; vagy aláírjuk amit akar, vagy hagyjuk a maguk útján.

Fekete Zoltán: Tisztelt Igazgatóválasztmány! Szabad legyen visszatérnem a győri gyűlésre, amelyen a Felsődunántúli Erdészeti és Vadászati Egyesület határozatát hozta. A Felsődunántúli Erdészeti és Vadászati Egyesület igazolására meg kell említenem, hogy fel volt olvasva ez a határozati javaslat és így az elnök úr részéről nem volt puccsszerű az eljárás, mindenki hozzászólhatott volna. Hogy nem szóltak hozzá, annak oka az volt, hogy késő lévén, mikor a közgyűlésre került a sor, a közgyűlés tagjai ki voltak fáradva és az elnök úr kissé rövid gondolkodási időt adott ahhoz, hogy a tagok hozzászólhassanak az előterjesztéshez. Ha pár percet engedett volna, egyesek mégis hozzászóltak volna. A határozat fel lett olvasva és mivel senki sem szólt hozzá, az elnök a határozatot kihirdette.

Osztrólczy Miklós: Tisztelt Igazgatóválasztmány! Én azt hiszem, hogy a kérdés eldöntése előtt nagyon fontos, amit az igen tisztelt előttem szóló választmányi tag úr felhozott. Arról van szó, hogy a Felsődunántúli Erdészeti és Vadászati Egyesület határozata szabályszerűen jött-e létre, vagy sem? Most hallottuk először azt a felvilágosítást, hogy valami tárgyalási hiba történt és hogy így a határozat nem hozatott szabályszerűen. Itt nem képezheti diskusszió tárgyát, amit az előbb hallottunk, hogy az elnök úr tett egy javaslatot, azonban csak nagyon rövid időt adott arra, nem is pár percet, hogy a tagok hozzászólhassanak. Tegyük fel, nem állítom, hogy így volt, oly hirtelen mondotta ki a határozatot, hogy a tagoknak nem volt módjában a felfozalás jogával élni. Ez minden parlamentáris testületben olyan alaki hiba, amely a határozat érvényességét nullifikálja.

Mielőtt ebben a kérdésben döntetenénk, hogy a Felsődunántúli Erdészeti és Vadászati Egyesület javaslatát tárgyalási alapul elfogadjuk-e, a határozat érvényességét kell megvizsgálni.

Elnök: Tisztelt Igazgatóválasztmány! Ez nagyon helyes volna, de erre nincs időnk.

Ki akarom egészíteni előbbi nyilatkozatomat azzal, hogy a Felsődunántúli Erdészeti és Vadászati Egyesület kiküldöttei itt voltak és résztvettek az erdőtörvénytervezet részletes tárgyalásán és résztvettek az ellenjavaslat kidolgozásában.

A magam részéről azt indítványozom, hogy ne tárgyaljuk tovább ezt a részt, hanem térjünk a tárgyra. Ami a tárgyalást illeti, minthogy a Felsődunántúli Erdészeti és Vadászati Egyesület beküldötte javaslatát,

annak egyes pontjait a törvénytervezet megfelelő szakaszainál vegyük tárgyalás alá.

Fröhlich Brunó: Tisztelt Igazgatóválasztmány! Az elnök úr Önagyméltósága megnyitó beszédében két váddal illette a minisztériumot, illetve az erdészeti főosztályt.

Az egyik vád negatív formájú volt, mintha a minisztérium hiúsági kérdést csinálna törvénytervezetéből és hiúságból el akarja zárni a közvéleményt attól, hogy tárgyilagosan foglaljon állást.

Elnök: Ezt én másként mondtam, ne méltóztassék szavaimat félremagyarázni. Azt mondtam: Felteszem, hogy nem vezet hiúság azokat, akik kodifikáltak, mert ennek nem lenne értelme. Ez tehát nem vád, mert nem is tételeztem ezt fel a törvény kodifikálóról.

Fröhlich Brunó: Negatív feltevésbe volt burkolva tulajdonképpen egy vád, az, mintha a minisztérium el akart volna zárkózni a közvélemény elől. A minisztérium éppen a legtágabbkörű hozzászólásra nyitott teret minden érdekeltségnek. Hivatkozhatom az Egyesület azon tagjaira, akik a törvény előkészítőbizottság tárgyalásain résztvettek. Azt hiszem, hogy mi, akik a minisztériumot itt képviseltük, nem szolgáltatunk okot erre a feltevésre. Azt hiszem, azok az urak meggyőződhetnek arról, hogy minket hiúsági kérdések nem vezettek. Mi a teljes megértésre törekszünk és egy helyes törvényszöveget akarunk létrehozni.

A másik vád, ami elhangzott az elnök úr Öexcellenciája részéről, a 3296. számú és ezzel kapcsolatban még érvényben levő egyéb rendeletekre vonatkozik. Azt méltóztatott mondani, hogy ez bizonyos bolsevista törekvése mutat, még pedig felülről jövő bolsevista törekvése.

Azok a kolléga urak, akik itt ülnek, igen jól tudják, milyen súlyos és kényszerítő körülmények tették szükségessé ezeket a kormányrendeleteket. Ezek a súlyos körülmények ma is fennforognak, úgyhogy mindaddig, amíg új törvény nem fogja szabályozni ezt a kérdést, addig a 3296. és a 6201. kormányrendeleteket nem lehet hatálytalanítani.

Az itt ülő urakat, de bennünket is egy cél vezet, hogy az erdőt a pusztításoktól megóvjuk. Mi arra törekszünk...

Elnök: ... hogy elvegyük az erdőt a birtokostól

Fröhlich Brunó: Meg akarjuk védeni az erdőt és ha az, aki védi az erdőt, bolsevista, akkor vállalom, hogy bolsevistának érzem magamat.

Elnök: Következik a törvényjavaslat tárgyalása, és pedig az erdőgazdasági szaktanács kérdése.

Inkey Pál báró: Tisztelt Igazgatóválasztmány! Legyen szabad a kérdéshez, mint olyan, hozzászólnom, ki egyike voltam azoknak, akik e kérdést a vitába belevetni segítettek. Hogy jobban megvilágítsam a kérdést, a propozíció egész történetét elmondom.

Előrebocsátom, hogy miért tartom szükségesnek e kérdés megvitatását? Azt hiszem, minden egyes urat ugyanaz a nézet vezet, mint engemet: Az erdőt pusztítani nem szabad, az erdőt szeretni kell, az erdőre szükség van.

Az erdő kezelésének, fenntartásának biztosítása érdekében kell, hogy az erdő olyanok kezében legyen, akiknél elsősorban a szakszempontról érveszül. Akko, amikor a közérdek és magánérdek szembekezdül egymással, kizárólag a szakszempontról legyen az irányadó elv, amellyel a nézeteltérések elintézését nyernek. Én azt hiszem, hogy ebben a tekintetben véleményeltérés az államiak és a magánosok között nem lehet.

Bátor voltam ezért indítványozni, hogy ilyen szakbírószág állíttassék fel. Azért gondoltam szakbíróságra, mert nálunk Magyarországon — nem akarok senkit megsérteni, egyáltalán nem a céloom, — de kétségtelen, hogy nálunk a bíróság szó mindent kiemel és föléje emel annak a gyanúnak, hogy itt valakinek részére pártpolitikai vagy egyéb okokból kifolyólag nem a vezérelv érvényesül.

Ezért gondoltam a szakbíróság kifejezésére, amelybe mindenki beenyugodhatik, nemcsak a magánember, hanem az állami adminisztráció is.

Amikor ez a kérdés először szőnyegre került, Térfi Öméltsága felvetette a keresztülvétel nehéz voltát és ajánlotta egy konzultatív szervnek, tanácsnak javaslatát. Többen is voltak, akik azt a nézetet vallották, hogy nem véleménynyilvánítás módjáról van itt szó, hanem arról, hogy érvény szerzetessék a szaktestület véleményének és éppen azért, hogy a szaktestület határozata biztosabban érvényesüljön, a Bizottság eltért a tanács gondolatától. Nincs biztosítva ugyanis a tanács határozatának érvényesülése; a tanácsot esetleg meg sem hallgatják, vagy ha meg is hallgatják, a miniszter mégis másként határoz.

Ezért helyezkedett tehát a bizottság arra az álláspontra, hogy inkább bíróságszerű szerv létesítése mellett határoz. Felvetődött a kérdés, amelyet az Elnök úr Önagyméltósága is felhozott, hogy nem lehet ezt a miniszteri hatáskörrel összeegyeztetni és hogy tulajdonképpen hogy intéztessék el, hogy itt két fórum legyen és hogy a két fórum mi legyen.

Az első fórum az első erdőrendészeti hatóság legyen-e és a fellebbezés a miniszterhez menjen-e, vagy az új szaktestülethez?

Felmerült az a felfogás, hogy a miniszteriális hatáskör megsértését látnák abban, ha nem a miniszteren keresztül menne a fellebbezés, hanem egyenesen a miniszter mellett működő szaktestülethez. Felhozták, hogy ebbe a miniszter nem mehet bele. Ivády Öméltsága mondta, hogy az országgyűlés sem mehet abba bele, hogy ne a miniszter döntsön, hanem egy mellékszerv. Ekkor jött szóba az, hogy akkor egy szakbíróság legyen a másodfokú faktor, alkottassék egy ilyen fórum.

A magam részéről egyáltalán nem vagyok az az ember, aki ragaszkodnék ehhez, vagy ahhoz a megoldáshoz, előttem csak az elv a fontos. Vagyis az, hogy ilyen fórum létesíttessék. Ha a szakbíróság megalkotása nem lenne lehetséges, legyen egy konzultatív szerv! De szükséges annak biztosítása, hogy a konzultatív szervnek a szava érvényre is jusson.

Amikor a szakbíróság kérdését megtárgyaltuk, ezt szóba is hozták és akkor az az álláspont alakult ki, hogy a legszélsőségesebb álláspont a szakbíróság lévén, mondjuk ki, hogy a legszélsőségesebbet kérjük. Ha e tekintetben kifogás lenne és a minisztérium — kijelentvén, hogy ezt nem lehet megcsinálni, — felhívna, keressünk olyan megoldást, amelynek helyességét a mezőgazdasági kamara képviselője is kifejtette.

Nagyon helyesnek tartanám, hogy ezt a kérdést, mint pontot, elsőnek tárgyalnók. Indítványozni vagyok bátor, hogy ezt a kérdést tárgyaljuk először. Ezt a minisztériummal is el kellene intézni. A vita során kialakulna egy olyan idea, amely minden faktort kielégíthet.

E két, látszólagosan ellentétes álláspont képviselőihez fordulok: mindnyájunk előtt csak egy cél legyen elérendő, az erdők fenntartása, mert ezen a téren mindig kezdet fogunk fogni egymással, és ha ezt sikerül elintézni egy ilyen szerv megalkotásával, a legnagyobb örömmel fogok ahhoz hozzájárulni. (Élénk éljenzés.)

Róth Gyula: Tisztelt Igazgatóválasztmány! Inkey Pál báró Öméltsága szavaihoz kívánok hozzászólni. Talán ne méltóztassék kikapcsolni ezt a kérdést. Oly alapvető szerepet játszik ez, hogy nem fog ártani, ha egy-két órát ennek szentelünk. Többen vagyunk, akiknek speciális álláspontja a bíróság kifejezése ellen van.

A bíróság tételes törvények alapján ítél, mégis megtörténik, hogy a legfelsőbb bíróságnak ellentétes ítéletei vannak. A kúriai döntvényekben ellentmondásokat lehet látni és nagyon gyakran megtörténik, hogy a bírói ítéletet újságokban kifogásolják, pertraktálják.

Ha ott ilyen nehézségek vannak, mennyivel inkább merül fel ez ennél a bíróságnál. A szakbíróság nem tud olyan döntést hozni, amely közmegegyezést keltene. Ha pl. a fahasználati jogot és más hasonló eseteket

vesszük, nem tudom elképzelni, hogy egyöntetű vélemény támadjon és a bíróság oly ítéletet hozhasson, amely közmegnyugvást hozna.

Alaki szempontból is aggályosnak tartom, hogy bíróság formájában alakuljon ez meg, és hogy bizonyos mértékig mindenki tartozzék azt respektálni.

A tanácsadó testület kívánatos volna. Más kérdés, hogy a testület tanácsait respektálni is fogják-e? Ha oly testület szerepel, ott, mint az Országos Erdészeti Egyesület, nem lesz lehetséges, hogy kitérjenek véleménye elől.

Méltóztassék alkalmat adni arra, hogy még hozzászólhassunk ehhez a kérdéshez.

Elnök: Óméltóságának tehát mi az álláspontja?

Róth Gyula: Kötelezővé kellene tenni a meghallgatást. Ha ez mégsem lehet, akkor el kell fogadni azt, hogy legyen bíróság.

Papp-Szász Tamás: Tisztelt Igazgatóválasztmány! A névhez lenne hozzászólásom. Nézetem szerint leghelyesebb volna a kitaposott utakon járni. A névre vonatkozólag javaslom, legyen Országos Erdőgazdasági Szaktanács (OESz.). Vannak már ilyen tanácsok, ott is a „szaktanács” kifejezést látjuk, legyen itt is az egyöntetűség kedvéért.

A tanács összeállítása tekintetében a pótagokat teljesen kihagynám és csak rendes tagokat vennék a szaktanácsba. A szaktanácsnak joga legyen magát, ha szükségesnek tartja, kültagokkal is kiegészíteni, kik a tanácskozásokban résztvehetnek, de szavazatuk nincs. Ebbe nem lenne a földművelésügyi miniszter úrnak további beleszólása.

Elnökét 3 év tartamára az ország erdőbirtokosai közül, 1 alelnökét 3 év tartamára az ország erdőbirtokosai közül, 1 alelnökét 3 év tartamára a hivatásos erdészek közül a földművelésügyi miniszter nevezze ki.

Az O. E. Sz. jegyzőjét a földművelésügyi miniszter ossza be az erdészeti osztály tényleges tisztviselői közül.

Az O. E. Sz. 26 rendes tagból álljon.

8 tagot az Egyesület kijelölése alapján az ország erdőbirtokosai,

8 tagot szabadon,

további 8 tagot az Egyesület kijelölése alapján a hivatásos erdészek közül,

1 tagot az Országos Mezőgazdasági Kamara,

1 tagot az Országos Magyar Gazdasági Egyesület kijelölése alapján a földművelésügyi miniszter nevezzen ki, és pedig mindezeket 3 év tartamára.

Biró Zoltán: A bizottság proпозиciója szerint a Tanács előterjesztése alapján a miniszter nevezi ki az elnökség tagjait. Ugyanígy van ez a Mérnöki Tanácsnál, ahol a tagokat a mérnöki tanács jelöli és e jelöltek közül nevezi ki a miniszter az elnökséget. Ez tehát nem új dolog. Autonóm testületről van szó. A Tanács jelölése alapján tehát a földművelésügyi miniszter úr dönt afelett, hogy kit nevezzen ki.

Elnök: Arra kell törekednünk, hogy a tagok az érdekeltségből valók legyenek, akikben mindnyájan megbízunk. Ne olyan legyen a tag, akiben csak a minisztérium bízik meg és aki mindig csak azt fogja tenni, amit a minisztérium akar. Kell, hogy független emberek legyenek a tagok, akik véleményüket szabadon nyilváníthatják, a kormány így jobban is fogja a véleményüket figyelembe venni.

Papp-Szász Tamás: Az elnök úr Ónagyméltósága szavaira reflektálva jelzem, hogy a numerikus többség az esetben is meglesz, ha az általam előterjesztett javaslat elfogadtatik: nyolc tag az erdőbirtokosok közül az Országos Erdészeti Egyesület javaslata alapján, nyolc tag szabadon neveztetik ki és e tizenhat taghoz járul hozzá az Országos Mezőgazdasági Kamara és az OMGE egy-egy képviselője, ez összesen tizennyolc tag, akik-

nek nagyrésze az erdőbirtokosok köréből neveztetik ki. Ezenkívül az erdőbirtokosok közül kinevezendő elnökek mindig meg lesz a joga arra, hogy elnököljön.

Bíró Zoltán: Tisztelt Igazgatóválasztmány! A tervezet szerint az államfő nevezné ki a tagokat. A Bizottságnak ugyanis az volt a megállapodása, hogy a tanács felette fog állni a miniszternek.

Ha azonban mint tanácsadó szervezet lesz az intézmény beállítva, akkor a földművelésügyi miniszter úr fogja kinevezni a tagokat.

Rónai György: Tisztelt Igazgatóválasztmány! Nyolc éve működöm oly vidéken, mely társadalmi és gazdasági szervezetében egészen más képet mutat, mint például Burgenland.

Ebből a szemszögből nézem az egész vitát. Odaát most tárgyalják ezeket a kérdéseket.

Ausztriában ha két osztrák összejön, három organizációt teremtenek, minden érdekképviselőt, minden szakképviselőt ott organizációba tömörül és nem törekszik sohasem szövetségben tisztán szakkérdéseket tárgyalni.

A Landes Forst-Verband nem bírható arra, hogy egyéges álláspontot létesítsen.

Én ebből a speciális társadalmi szervezetből kifolyólag nem látom a lehetőségét annak, hogy ilyen divergencia álljon elő egy törvénytervezet tárgyalása alkalmával, mint aminőt itt látunk.

A gazdasági érdekeltek Verein-jai, ezeknek speciális szervezetei, tisztán a gazdaság érdekeit szolgálják; a Verband tisztán csak szakkérdések tárgyalására hivatott.

Bizonyos idő óta aggodalommal nézem az Országos Erdészeti Egyesület bizonyos frontváltozását. Bizonyos szempontból a szakérdek képviselőtét láttam az egyesületben. Most azonban az erdőbirtokos osztály érdekeinek megfelelően, itt az Országos Erdészeti Egyesületben iparkodik egy birtokjogi, vagyonjogi szervezetet létesíteni, amely az Országos Erdészeti Egyesület tekintélyével iparkodik érdekeit képviseltetni.

Teljesen elismerem ennek jogosultságát, de nagyon csodálkozom az ellentéteken, amelyeket itt látok.

Mit szült Ausztriában a sok organizáció? Ott a Verband nem így dolgozik. Ott az történt, hogy tavaly ősszel maga a földművelésügyi miniszterium egyes organizációknak nyomásától másként nem tudván szabadulni, jött egy ilyen gazdasági Tanács javaslatával. Elküldte azt a különböző érdekeltségeknek és most készítik ott elő az Országos Erdőgazdasági Tanácsot és a viláigért sem gondolnak arra, hogy a miniszter felett egy döntő bíróságot is létesítsenek.

Nekünk ebben az irányban ezt a kérdést nem is kellene tárgyalnunk, mert én azt hiszem, hogy az Országos Erdészeti Egyesület ezzel a követelésével blamálná magát, mert nem tudom alkotmányjogilag sem elképzelni, hogy a felelős miniszter felett legyen még egy fórum, amely szakkérdésekben tárgyaljon. (Egy hang: Hát a közigazgatási bíróság?)

Egyhangú állásfoglalással határozzuk el egy ilyen erdőgazdasági szaktanács létesítését, amelyet a földművelésügyi miniszter úr köteles legyen meghallgatni. Ebből nem következik, hogy a miniszter szintén úgy fog dönteni, de legyen meg a szaktanács, hogy a túlságos követelésekkel előálló erdőbirtokos máris visszarettenjen.

Még szakszempontból sem tudom a bíróságot elfogadni. Ha valahol pl. zavargás üt ki, amíg az erdővédelmi intézkedés kérdésében a bíróság döntene, már rég nagy vesztesége lenne az erdőnek.

Osztróluczky Miklós: Tisztelt Igazgatóválasztmány! Kénytelen vagyok, ha egészen röviden is, a törvényelőkészítőbizottság eredeti álláspontja mellett szót emelni. Az a kérdés, hogy alkotmányjogi szempontból mennyiben helyes és mennyiben elfogadható, ha egy közjogi fórum bírálja felül a földművelésügyi miniszter úr határozatait. Teljesen tisztázottnak

tekinthető, hiszen nem képez hivatalos titkot, hogy a törvényelőkészítőbizottság a közigazgatási bírósággal is tárgyalta a kérdést és volt annak is felfogása, hogy ilyen szerv beállítása semmi nehézségbe sem ütközik. A közigazgatási bíróság nem csupán jogi kérdésekben bírálja felül az egyes kérdéseket, hanem például jövedelmiadókérdésben megállapítja, hogy mi az adó tárgya, mennyi az értéke, tanubizonyítást rendel el, ugyanúgy jár el más kérdésekben is, ahol szakember is be van vonva, ha arra szükség van. Egészen világos, hogy ilyen esetben egy szakszerv dönt a miniszter határozata felett.

Mindenesetre a törvényelőkészítőbizottságban alapos megfontolás tárgya volt, hogy mikor lehet a miniszter képviselőjét végső fórumnak elismerni azokban az ügyekben, amelyek hozzá kerülnek.

A tárgyalásokon az a felfogás domborodott ki, hogy ma, amikor Európaszerte a kormány bizonyos pártszempontok befolyása alatt áll, vajjon célszerű és aggálymentes-e az, ha vagyoni jogi kérdésekben a kormány képviselője végső fokon határoz.

A fejlődés iránya az, hogy a magánjogi kérdésekben lehetőleg el legyen választva a hatáskör a politikumtól.

Ez a szempont tette szükségessé a szakbíróság beállítását. A magam részéről nem ragaszkodom ahhoz és nem is ajánlom, hogy feltétlenül ebben a formában alakíttassék meg ez a szerv, mint ahogy a törvényelőkészítő bizottság a maga részéről helyesnek és jónak látta.

Azon beható vita után, amely a törvényelőkészítőbizottságban lefolyt, a magam részéről ragaszkodnám az eredeti elgondoláshoz, hogy mentesítjük a kormányzatot olyan odiózus kérdések elbírálása alól, amelynek elbírálása nem reá tartozik.

A konzultatív Tanács kérdését illetően az a nézetem, hogy a Tanács garanciával rendelkeznie, hogy a kormány elfogadja javaslatait. És hogy kellő tekintélye legyen. Az adott politikai viszonyok, a mindig jobban terjeszkedő párturalom érájában a minisztériumot függetleníteni e befolyásoktól lehetetlen. Ezért volnék bátor a minisztérium függetlenségének és befolyás alól való mentességének biztosítása érdekében az eredeti elgondolást legalább is a tárgyalás alapjául ajánlani.

Elnök: Alkotmányjogi szempontból lehetetlen, mint már jeleztem, olyan szakbíróság felállítása, amely a miniszter határozatait felülbírálja.

Osztrólczy Miklós: Úgy értettem, hogy oly közigazgatási bírósági tanács járhatna el, melybe szakemberek lennének belevonva.

Elnök: Ez egészen más. Mentől több szakembertől áll a bíróság, annál inkább lehet remélni, hogy szakszerűen fog dönteni. Ne csak kinevezett tagok, hanem erdészeti szakember is legyen ott, mint szavazóbíró.

De közigazgatási bírósági hatáskörrel felruházni egy külön bíróságot már csak azért sem lesz lehetséges, mert akkor minden érdekelttség kérné külön bíróság felállítását. (Úgy van! Úgy van!) Ennek az lenne az eredménye, hogy megbontaná a jogszolgáltatás egész struktúráját.

Szakemberek bevonása szavazóbíróként nagyon helyes lenne, ezt pártolnánk is.

Nem is ajánlom, hogy külön bíróság felállítását hangoztassuk, mert ez ürügyül szolgálna arra, hogy azzal vádoljanak, hogy túlzásokkal állunk elő. Tekintsünk tehát el ettől! Egy országos erdőgazdasági szaktanács összeállítását megvalósíthatónak látom.

Ha a többség úgy gondolja, akkor fogadjuk el Papp-Szász Tamás ömeltóságának azt a javaslatát, hogy Országos Erdőgazdasági Szaktanács felállítását kérjük. (Helyeslés.)

A póttagok kérdése, ha méltóztatnak elfogadni, maradna úgy, amint a javaslatban van.

Az volna még eldöntendő, teljes egészében el méltóztatnak-e fogadni, ami javasoltatott?

Talán felkérnök Biró Zoltán öméltségát, hogy mint az igazgatóválasztmány véleményét, megszerkeszteni az elaborátumot és indokolást is készítené hozzá. (Helyeslés.)

A megállapodás tehát az, hogy egy konzultatív szerv állíttassék fel Országos Erdőgazdasági Szaktanács néven. A Tanács összeállítását pedig akként kérjük, hogy az Országos Mezőgazdasági Kamara és az Országos Magyar Gazdasági Egyesület kiküldöttjei is helyet foglaljanak benne. Fel kell továbbá sorolni, hogy milyen ügyekben tartozik a miniszter a Tanácsot előzetesen meghallgatni? (Helyeslés.) Ha el méltóztatnak fogadni, ily értelemben mondom ki a határozatot.

Az Igazgatóválasztmány több, a részletekre vonatkozó hozzászólás után szótöbbséggel, úgy határozott, hogy az Országos Mezőgazdasági Tanácsot, mint tanácsadó szervet, kívánja a törvénytervezetbe beállítani, amelyet a miniszter taxatív is felsorolandó esetekben meghallgatni köteles.

A Tanácsba egy-egy taggal az OMGE és az Országos Mezőgazdasági Kamara is képviselőt nyerjenek, egyébként az átszövegezéssel az ügyvezetőt bízza meg.

Ezekután az igazgatóválasztmány fejezetenként vette tárgyalás alá a törvénytervezetet és a törvényelőkészítőbizottság tervezetén a következő lényegesebb módosításokat eszközölték:

Az 1. §. 4. bekezdésébe betoldotta, hogy az erdőjellegű közlegelők hatósági engedéllyel legyenek legelővé átalakíthatók.

A 17. §-ban a bányászat céljaira engedély nélkül igénybevehető területet egy fél fordulósakon belül összesen 1 kat. holdban állapította meg, azért, hogy az enemű használatok megismétlésével ne lehessen nagyobb területek faállományát elpusztítani.

A 18. §. 2. bekezdését oda módosította, hogy gazdasági, üzemi és szállítóberendezések céljaira a birtokos a szükséges egész területet, egyéb célokra pedig 1000 kat. holdig a terület 2%-át, 1000 kat. holdon felül pedig legfeljebb 20 kat. holdat a birtokos egyúztben hatósági engedély nélkül is igénybe vehessen, azzal a kikötéssel azonban, hogy a kitermelt fa-tömeget a rendes használatba be kell számítani.

A 30. §-hoz pótlólag felvette az igazgatóválasztmány, hogy a vasút mentén lévő tűzpárták tisztántartására az erdőrendészeti hatóság a vasútvállalatot is kötelezheti, azzal azonban, hogy az elrendelt intézkedéseknek a foganatosítása a vasút kártérítési kötelezettségét nem érinti.

A 37. §-nak a módosításokban foglalt 3. és 4. bekezdése helyett a következő szöveget javasolta a tervezetbe felvenni: a 45. §. 3. pontjában felsoroltak tulajdonát alkotó erdők évi használata az évi növedéknél kisebb mértékre nem korlátozható.

A 38. §-t olyképpen módosította, hogy 300 kat. holdnál kisebb, vagy ennél nagyobb, de rendszeres gazdálkodásra nem alkalmas erdőknél pótolhassa az üzemetvet egyszerű jegyzőkönyv.

A 46. §-ból törölte a 3. bekezdés c) pontját és ezt az intézkedést a módosítások 51. §-ának teljes szövegével együtt az átmeneti intézkedések közé vitte át s ehelyett új 51. §. gyanánt a következő szöveget iktatta be: Erdőgazdasági és műszaki segédszolgálatra, valamint 300 kat. holdnál nagyobb erdők őrzésére csak olyan feddhetetlen életű magyar állampolgárokat szabad alkalmazni, akik huszadik életévüket betöltötték és

1. valamely erdészeti szakiskola elvégzését végbizonyítvánnyal igazolják;

2. legalább négyévi gyakorlati erdőgazdasági vagy műszaki segédszolgálat után a földművelésügyi miniszter által előírt szakvizsgát letették.

Az ennél a szakasznál kifejlődött hosszabb vita eredményeképpen az igazgatóválasztmány arra az álláspontra helyezkedett, hogy a jövőben csupán kétféle (erdőmérnöki és alerdészeti) képesítés maradjon meg.

A 80. a), 81. és 84. §-oknál az igazgatóválasztmány csupán az eladásra

kerülő 100 kat. holdnál kisebb területekre kívánta az állam kisajátítási jogát biztosítani.

Hosszantartó élénk vita fejlődött ki a hetedik címnél, amely vitának végső eredményképen az igazgatóválasztmány a törvényelőkészítőbizottság javaslatától eltérőleg az eredeti törvénytervezetben elfoglalt azt az álláspontot tette magáévá, hogy az erdőfelügyelők a mostani szervezeti beosztásnak megfelelően továbbra is alárendeltjei legyenek az erdőigazgatóságnak.

Az ülés elején már lefolytatott elvi jelentőségű vita eredményéhez képest beállította ebbe a fejezetbe az erdőgazdasági tanácsról szóló pontot is s a részletes megvitatás eredményképen a 3., 4., 6., 7., 17., 18., 19., 22., 24., 37., 38., 42., 44., 48., 84., 140., 250. és 326. §-okban tárgyalt ügyeket jelölte meg olyanok gyanánt, amely ügyekben a földművelésügyi miniszter a Tanácsot meghallgatni legyen kötele.

Magáévá tette ezenkívül az igazgatóválasztmány a törvényelőkészítőbizottságnak azt a javaslatát, hogy elsőfokú erdőrendészeti hatóság gyanánt a közigazgatási bizottság újból megszervezendő erdészeti albizottsága állíttassék be.

Végül külön rendelkezést vett fel a tervezetbe oly értelemben, hogy hatósági jogkör az adminisztratív hivatalokra át nem ruházható.

A törvény tárgyalásának befejeztével Rimler Pál választmányi tag a választmány köszönetét tolmácsolja a földművelésügyi miniszter úrnak azért, hogy módot és időt adott a törvénytervezetnek megfelelő részletességgel való letárgyalására.

Köszönetét nyilvánítja az egyesület elnökének azért, hogy fáradságot nem ismervé, a legpártatlanabb igazságossággal vezette a tárgyalásokat s így módot nyújtott a kedvező letárgyaláshoz.

Epp így a törvényelőkészítőbizottságnak ez ügyben kifejtett fáradságos és odaadó munkájáért, végül azoknak az állami erdőtiszteknek, akik a tervezetet mélyreható tanulmánnyal létrehozták.

Szavait azzal az óhajtással fejezi be, hogy az új erdőtörvény a birtokosztály és az erdőmérnöki kar legteljesebb együttműködése mellett erdőgazdaságunk felvirágoztatását eredményezze.

Elnök: A maga részéről is köszönetének kíván kifejezést adni a földművelésügyi miniszter úr iránt azért az intézkedésért, amellyel módot nyújtott, hogy ehhez a messze időkre kiható törvényhez idejében és kellő részletességgel hozzászólhassunk.

Ugyancsak köszönetet mond azoknak az uraknak, akik a földművelésügyi miniszter urat a tárgyalásokon képviselték és kellő megértéssel viselkedtek az egyesület kívánságai iránt.

Nagyon fontos dolognak tartja, hogy itt közös megegyezés jött létre s reméli, hogy a törvény ilyen alakban fog a törvényhozás elé kerülni.

Bár a birtokosztály mindeddig kellemetlen dolognak tekintette azt, hogy eddig szabad rendelkezés alá tartozó erdei jügyeinek intézésébe is beavatkozik az állam, meg van győződve arról, hogy az itt létrejött megállapodást a birtokosok is megnyugvással fogadják, s így létrejön az a harmónia a birtokosok és az igazgatás között, amelynek jegyében tovább dolgozhatnak a magyar erdőgazdaság felvirágoztatására.

Az elnöknek lelkes éljenzéssel fogadott szavai után Karsay Károly választmányi tag indítványozza, hogy a kísérő felterjesztés szövegéből hagyja ki az igazgatóválasztmány azt a részt, amely az Alföld fásítására vonatkozó törvény intézkedéseinek e törvény keretébe leendő beillesztésére vonatkozik, annál is inkább, mert féltő, hogyha azt a valóban hézagpótló törvényt újból tárgyalás alá veszik, esetleg olyan módosításokat eszközölnek rajta, amelyeket az egyesület egyáltalán nem tartana kívánatosnak.

Elnök megjegyzi, hogy bár ő maga vetette fel mindjárt az elején azt a gondolatot, hogy az erdőkre vonatkozó összes intézkedések és szabályok

ebben az egy törvényben tárgyaltassanak le, a maga részéről készséggel hozzájárul ahhoz, hogy ez a rész a felterjesztésből töröltessék.

Ezt az állásfoglalást az igazgatóválasztmány is magáévá tette.

A módosításokat kísérő felterjesztés részletes tárgyalását az igazgatóválasztmány mellőzte, s áttért a tárgysorozat többi pontjának tárgyalására.

Ügyvezető előterjesztette a szervezőbizottságnak azt a javaslatát, hogy az együttműködés kérdésében az egyesület forduljon megkereséssel az egyes vidéki egyesületekhez és pedig olyértelmű megoldás céljából, hogy az országos fontosságú kérdéseket tárgyalják ugyan a vidéki egyesületek, sőt amennyiben ezt a rendelkezésre álló idő megengedi, az Országos Erdészeti Egyesület is küldje le az ilyen ügyeket a vidéki egyesületekhez, amennyiben pedig arra idő nem volna, vonja be a tárgyalásokba a vidéki egyesületek kiküldöttjeit is.

Az O. E. E. egyesület kebelén belül ilyen módon kialakult állásfoglalást azonban tegyék a vidéki egyesületek is magukévá, mert ha valamely erdészeti vonatkozású kérdésben két szaktestület eltérő álláspontot foglal el, ez mindenesetre gyengíteni fogja mindkét álláspontot.

Elnök javaslatára az igazgatóválasztmány az elnökséget bízta meg az ügyeknek így értelemben leendő elintézésével.

Ügyvezető jelenti, hogy a régi erdőtörvény életbeléptetésének 50 éves évfordulója június hó 1-én lesz és az egyesület létekházában elhelyezendő emléktábla költségére mintegy 300 pengő gyűlt be idáig, s így az emléktábla elhelyezéséről, illetőleg beszerzéséről már gondoskodni lehet. A szervezőbizottság Fekete Béla, Péch Kálmán és Véssey Mihály egyesületi tagokból álló bizottságot küldte ki, hogy a kérdést megfelelően készítse elő. Javasolja, hogy a szervezőbizottság határozatához az igazgatóválasztmány is járuljon hozzá.

A választmány a javaslatot egyhangúlag elfogadta.

Ügyvezető jelenti, hogy a szervezőbizottság, az O. E. E.-nek mint érdekképviselőnek a kérdésével is foglalkozott.

Tekinteettel arra, hogy az erdőgazdaságnak ma hivatalos érdekképviselője nincs, a szervezőbizottság azt javasolja, forduljon az egyesület felterjesztéssel a miniszter úrhoz, hogy az Országos Egyesületet necsak általános vonatkozású ügyekben ismerje el az erdőgazdaság érdekképviselőnek, de járuljon egyúttal hozzá ahhoz is, hogy az egyesület a tagok ügyében azok felkérésére a minisztériumnál eljárhasson.

Külön szükségesnek tartja ezt a szervezőbizottság a vidéki tagok érdekében, akikre nézve ez számottevő idő- és költségmegtakarítást jelentene, mert nem kellene esetleg kisebb jelentőségű ügyekért maguknak feljönniök, vagy alkalmazottjukat felküldeniök.

Az eljárás módjának szabályozása csak akkor válik szükségessé, ha a földművelésügyi miniszter úr ehhez a kérdéshez elvileg hozzájárul.

A kérelem természetesen nem a törvénytervezetet kísérő felterjesztésbe kerülne bele.

Többek hozzászólása után az igazgatóválasztmány egyhangúlag hozzájárult ahhoz, hogy a földművelésügyi miniszter úrhoz ilyen értelmű felterjesztés intéztessék.

Az igazgatóválasztmány ezután a tagfelvétel kérdését tárgyalta és az egyesület tagjai sorába a következőket vette fel:

Új alapító tagként: gróf Eszterházy János nagybirtokost, ajánlja: Földvály Miksa.

Új rendes tagként: Biber Gyula m. kir. s.-erdőmérnököt, Gyarmathy Endre, Kletz Károly, Stefais István, Vilics Ferenc okl. erdőmérnököt

és Asboth Béla, Ballény Béla, Bartos Gyula, Csekme László, Desits Bálint, Derszi Ödön, Dunhanek János, galánthai Fekete Gyula, Gyapay Jenő, Györffy Béla, Havass István, Hollósy Miklós, Jérôme René, Kemény Lajos, Koszoru Lajos, Kron Kelemen, Láng László, Mándli Imre, Mihailovits Tivadar, Mirka István, Nagy Andor, Pájer István, Party István, Pohl Béla, Rápolti István, Schmilliár Károly, Szeless István, Szeremley Zoltán, Szilass Károly, Szivák István, Szvoboda István, Tomka Károly, Tóth Imre, Tóth József, Tüske József, Várady Sándor, Varga József, Véssey Ede főiskolai erdömérnökhangatokat ajánlják: May Ervin és Jellaschich László; Varjasi Suhajda Dénes, Kováts István, Biczo Rezső, Herczeg Tibor, Magasi László, Papolczy József, Polner József, Fürst Károly és Gellért Géza okl. erdömérnököket ajánlja: Uher József; Weidinger Zsigmond földbirtokost, Szent-Istváni Aladár m. kir. s.-erdömérnököt, Katona László, Scholtz Pál, Tscheik István, Choma Ödön és Wranovich Béla okl. erdömérnököket ajánlja: Matuskovits Péter; Gröh Gyula m. kir. erdőszám-tanácsost ajánlja: Wallent Emil; Wächter Gyula urad. erdömérnököt ajánlja: Fiedler Jenő; Rott Ferenc okl. erdömérnököt ajánlja: Héjj János István; Zimits Ferenc uradalmi főerdömérnököt ajánlja: Sipos Antal; Szente Andor uradalmi erdömérnököt ajánlja: Farkas Jenő; Rusvay Ernő FAKSZ ellenőrt ajánlja: Tárczy Pál és May Ervin; vitéz Sóváry Géza és Nagy László m. kir. s.-erdömérnököket ajánlja: Jaczko Béla és Botos Géza; Zsiray Gyula, May Ottó, Ladányi Jenő, Ladányi Béla, Jaeger Béla, István Sándor okl. erdömérnököket ajánlja: Mattyasovszky Emil és Tárczy Pál; Kaisz György, Klee Arnold, Raksányi Károly, vitéz Takáts Ferenc, Zavaczky Tivadar okl. erdömérnököket ajánlja: Mattyasovszky Emil és Uher József; Blaskó Pál, Gröhhmann Gyula, Lesznyák József okl. erdömérnököket ajánlja: Füstös Zoltán; Ellbrik Gyula, Held Károly okl. erdömérnököket ajánlja: Uher József és May Ervin; Kováts Árpád okl. erdömérnököt ajánlja: Uher József és Jellaschich László; Freyberger Viktor okl. erdömérnököt ajánlja: Biró Zoltán ügyvezető.

Új rendes tagokul progresszív alapon: gróf Festetics Vilmos nagybirtokost, Fülöp Józsiás Szász Coburg és Góthai herceg öfensége magyarországi uradalmának igazgatóságát, Dreher Jenő nagybirtokost, Ivády Béla és K. Mándy Sámuel országgyűlési képviselőket, a győri püspökség képviselőtében a püspökség jószágkormányzóját, Walla Ferenc m. kir. alvezredes, nagybirtokost, Prónay József földbirtokost, Zichy János nagybirtokos, országgyűlési képviselőt, báró Kende Zsigmond felsőházi tag, földbirtokost, gróf Andrassy Géza nagybirtokos, országgyűlési képviselőt, id. gróf Batthyányi Zsigmond felsőházi tag, földbirtokost, gróf Mailáth Géza nagybirtokost, Apponyi Károly nagybirtokost, fraknoi gróf Esterházy Pál nagybirtokost, Rudolf Rothermann nagybirtokost, gróf Széchenyi Dénes v. b. t. t., nagybirtokost, herceg Lichtenstein Alfréd nagybirtokost, gróf Károlyi Lajosné erdőgazdaságát, gróf Zichy Aladár v. b. t. t., nagybirtokost, öz. gróf Lambert Henrikné nagybirtokost, gróf Jankovich Bésán József nagybirtokost, gróf Pappenheim-féle uradalmak és ipartelepek központi igazgatóságát, Szilárdy István nagybirtokost, gróf Draskovich Iván nagybirtokost és Rónay Pál földbirtokost, valamennyit ajánlja: Biró Zoltán ügyvezető; gróf Zichy Pál nagybirtokost ajánlja: gróf Eszterházy Móric; gróf Somsich László és Kendeffy Lajos nagybirtokosokat ajánlja: báró Inkey Pál; Shvoy Lajos székesfehérvári püspököt ajánlja: Véssei Mihály és Bogár Pál; öz. Sváb Sándorné szül. Herczeg Irén bárónó, nagybirtokost ajánlja: Kuzma Gyula; öz. dr. Rósenberg Samuné nagybirtokost ajánlja: Matusovits Péter; Rüdtt Collenberg grófnó, nagybirtokost ajánlja: Földváry Miksa; Rác Géza földbirtokost ajánlja: Héjj János István; gróf Szapáry Frigyes nagybirtokost ajánlja: őrgrof Pallavicini Alfonz Károly.

Az igazgatóválasztm é végül hálás köszönetet szavazott gróf Dégen-

feld Pálnak, aki régi alapítványát 1000 pengővel megújította, továbbá gróf Jankovich Bésán Endrének, aki tagdíjának progresszív alapon való fizetését vállalta és végezetül Ferenc bajor királyi herceg öfenségének, ki 240 pengő külön adományt küldött az egyesületnek.

Ügyvezető ezután bemutatja jánosii Engel Józsefnek a közgyűléshez intézett beadványát a 3296/1918. M. E. számú kormányrendelet hatályon kívül való helyezése tárgyában, amellyel a választmány külön nem foglalkozott, mivel ebben az ügyben már amúgy is több felterjesztést intézett a miniszter úrhoz.

Mivel az igazgatóválasztmány a beadvány hangjával egyet nem ért, külön javaslat nélkül terjeszti azt a közgyűlés elé.

A választmányi ülés tárgysorozatán szereplő Apponyi- és Osztreluczky-féle ügy tárgyalás előtt Véssey Mihály választmányi tag közli, hogy az Apponyi-féle ügyben a felek kérvénnyel fordultak a minisztériumhoz, s hogy ezt a kérvényt — mivel a téves intézkedésnek nem volt törvényes alapja, — még ugyanazon a napon a fél kérelmének megfelelően intézték el.

A közlést az igazgatóválasztmány tudomásul vette, a másik ügyben pedig megfelelően indokolt felterjesztéssel fordult az egyesület a földművelésügyi miniszter úrhoz.

Ez után az elnök, tekintettel arra, hogy az a törvényelőkészítőbizottság javaslatával szemben eszközölt módosítások a tervezet egyéb §-ainak módosítását is maguk után vonják, és hogy a módosítások egyes részeit a földművelésügyi minisztérium illetékes osztályával is meg kell beszélni, az ülés folytatását március hó 22. délelőtt ½9 órára tűzte ki.

Február 22-én d. e. 9 órakor a folytatólagos választmányi ülés.

Az elnöki széklet gróf Hadik János akadályoztatása folytán gróf Széchenyi Bertalan foglalja el.

Ügyvezető ismerteti a megállapodásokat, amelyeket egyes szöveg-módosítások tekintetében az elnökség a földművelésügyi minisztérium erdészeti főosztályával létesített s amely megállapodásokat az igazgatóválasztmány magáévá tett.

Róth Gyula főiskolai tanárnak a Felsődunántúli Erdészeti és Vadászati Egyesülethez intézett s ezáltal az Országos Erdészeti Egyesületnek is megküldött indítványára az igazgatóválasztmány azzal a javaslattal fordul a közgyűléshez, hogy az Alföldfásítási akció folytatásához szükséges hitelösszeg lecsökkentése miatt felterjesztéssel forduljon az Országos Erdészeti Egyesület az illetékes miniszter urakhoz.

Kovács Béla tagtársunk indítványát, hogy a magyar folyók forrásvidékén űzött erdőgazdálkodás nemzetközi bizottság ellenőrzése alá helyeztessék, az igazgatóválasztmány azzal a javaslattal terjeszti a közgyűlés elé, hogy ezt a hosszabb előtanulmányt igénylő ügyet előzetes tárgyalás végett a választmánynak adja ki.

Végül ügyvezető röviden ismertette azt a külön felterjesztést, amelyet az egyesület az erdőgazdaságnak az erdőtörvénnyel kapcsolatosan meg nem oldható kérdéseire vonatkozólag kíván a törvényelőkészítő bizottság határozatához képest a földművelésügyi miniszter úr elé terjeszteni.

Az érdekképviselői kérdésen kívül rámutatott az erdőgazdasági hitel kérdésére, a magyar erdőgazdaság annyira sérelmes tarifapolitikájára és a forgalmiadórendszerre, végül a vadászati adminisztráció kérdésére.

A felterjesztéshez a választmány egyhangúlag hozzájárult.

Más tárgy nem lévén, az Elnök a választmányi ülést bezárta.

Kmft.

Biró Zoltán s. k., ügyvezető.

Gróf Hadik János s. k., elnök.